Єднаймося в Просвіті!

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА

Ті, що скидали хрести, ідуть попереду владик і моляться.

Василь ШАНДРІВСЬКИЙ, фізик, професор

45 (513)
6 листопада
2014 р.

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ "Ідея Банк" МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

ПРЯМА МОВА

ЗІ ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Після проведення незаконних виборів на Донбасі Президент Петро Порошенко звернувся до народу. Він, зокрема, наголосив:

Останніми днями сталося кілька важливих подій, приємних і не дуже, які так чи інакше пов'язані між собою. 1 листопада почалося виконання угоди про асоціацію з ЄС.

Я ніколи й нікому не дам зупинити нашого поступу в бік Європи. Стремління українців до ЄС визначене самою нашою природою як європейського народу.

Символічно, що саме цими днями українці остаточно та безповоротно підтвердили свій європейський цивілізаційний вибір. Конституційна більшість виборців схвалила курс на Європу. І саме за таку громадянську позицію я глибоко вдячний вам, українським виборцям, сказав Президент.

Отож є можливість створити проєвропейську коаліцію у Верховній Раді. Коаліція, згідно з Конституцією, має запропонувати Президенту для внесення на затвердження парламентом кандидатуру Прем'єр-міністра. Майбутня фракція партії «Блок Порошенка» вже відгукнулася на мою ініціативу підтримати Арсенія Яценюка на посаду глави нового Уряду. Але принциповим для них питанням при цьому є спільне узгодження європейського зразка коаліційної угоди, проект якої вони вже запропонували партнерам і суспільству.

Європейській політичній культурі притаманні дуже детальні коаліційні угоди, де план дій розписаний ледве чи не поденно. Коаліційна угода – це контракт коаліції з країною.

Щодо складу самого Уряду, то Кабінет міністрів потребує повного оновлення! Звільнення від непрофесіоналізму та корупційних пут партійно-квотного принципу. Він має формуватися винятково на професійній основі. І почати нарешті впроваджувати реформи, спираючись на парламент, оновлений більше, ніж на половину.

Вибори 26 жовтня відбулися вільно, прозоро, відкрито в усіх реґіонах, в тому числі й на частині Донеччини та Луганщини. Та цілковитою протилежністю голосуванню 26 жовтня є псевдовибори на частині Донбасу, що, на жаль, поки що підконтрольна бойовикам. Цей фарс під дулами танків і автоматів нічого спільного не має з волевиявленням. І виборами, за визначенням, називатися не може. Ми не можемо поважати вибір, якого не було і нема, – ані фактично, ані юридично. Не визнаєм і ніколи не визнає так званих «виборів» жодна країна світу, яка поважає себе і міжнародне право. Фарс уже засудили ЄС, США, десятки наших країн-партнерів. А речник німецького уряду вже сьогодні заявив, що не може бути й мови про скасування санкцій проти Росії.

Псевдовибори є грубим порушенням Мінського протоколу від 5 вересня. Мінський протокол передбачає проведення в окремих районах Донбасу дострокових місцевих виборів винятково і тільки на основі законів України. Виборчий фарс 2 листопада ставить під величезну загрозу зриву весь мирний процес. Відповідальність за це цілком і повністю

(Чит. 2 стор.)

І МОВУ ЇЇ СОЛОВ'ЇНУ...

9 ЛИСТОПАДА МИ ВІДЗНАЧАЄМО ВЕЛИКЕ СВЯТО – ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

В Україні воно було офіційно встановлене 1997 року Указом Президента. А святкуємо ми його на честь українського літописця Нестора – послідовника творців слов'янської писемності Кирила та Методія. Саме з нього, вважають дослідники, і починається писемна наша мова.

Мелодійна, ніжна, солов'їна. Навіть слів не вистачає, щоб описати калинове слово. Тож оберігаймо, плекаймо, звеличуймо зброю, гострішу за будь-які кулеметні постріли.

Великий український мовознавець Іван Огієнко сказав: «Мова – душа кожної нації, її святощі, її неоціненний скарб. Вдосконалюймо її, бо вона, як і Україна, у нашому серці, і починається вона з кожного з нас».

Спитай себе, дитино, хто ти є,
І в серці обізветься рідна мова,
І в голосі яснім ім'я твоє
Просяє, наче зірка світанкова.
Українська є мова чудова,
Своя, материнська.
По світу її
Як святиню нестиму.
Допоки живу,
В чистоті берегтиму.
З любов'ю сердечною,
Вірністю доньки і сина
Ця мова для нас
Як мати – єдина!

Тож зі святом, дорогі українці!

Пам'ятаймо, що наша писемність і мова – це чиста криниця, з якої б'є, мов сльоза, джерело. Вона, як добірне зерно, яким маємо всі ми, патріоти держави, засівати поле спілкування, домагатись її розквіту, утвердження на теренах нашої незалежної України. Підтримаймо і українські видання, що об'єднують нас щирим словом, пробиваються крізь усілякі перепони й труднощі, будять у кожного відчуття причетності до відродження неньки України, її писемності та мови.

І завжди пам'ятаймо заповіт Володимира Сосюри:

…Любіть Україну у сні й наяву,
вишневу свою Україну,
красу її, вічно живу і нову,
і мову її солов'їну.

Нагадаємо, що 7 листопада о 13.00 відбудеться Всеукраїнський диктант з української мови.

ПАМ'ЯТЬ

ПОНІС МУДРІСТЬ У БОЖІ ОСЕЛІ

ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ ЄПИСКОП-ЕМЕРИТ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ СОФРОН (МУДРИЙ)

Лише рік тому він відзначив 55-річчя священства та 65-ліття монашого життя. А нині вже на шляху в Божі оселі.

Народився 27 листопада 1923 року в Золочеві. Початкову й середню освіту Степан Мудрий здобув у Золочеві, а згодом в Авсбурґу (Німеччина) закінчив курс електроінженерії. Після війни залишив Німеччину й переїхав у місцевість Давсон (Пенсильванія, США), де у 1949 році вступив до монастиря отців-василіян.

У 1951–1955 роках студіював схоластику та філософію, а по закінченні, 14 січня 1955 року, склав вічні обіти, взявши ім'я Софрон, що означає мудрець. Відтак поїхав до Рима, де чотири роки студіював богослов'я у Григоріанському університеті, здобувши 1958 року ступінь маґістра. Тут, у Римі, 25 грудня 1958 року він прийняв Святу Тайну Священства з рук архієпископа Івана (Бучка). У Лятеранському університеті студіював римське і канонічне церковне право, а в 1963 році захистив докторську дисертацію. У 1966–1969 роках у цьому ж університеті здобув ступінь маґістра канонічного права Східних Церков. Пізніше став професором Папського інституту східних наук.

З 1960 до 1974 року виконував обов'язки віце-ректора, а з 1974 по 1994 рік був ректором Української папської колеґії св. Йосафата в Римі. З 1965 по 1994 рік – постійний співпрацівник Ватиканського радіо. У тяжкі катакомбні для Церкви роки вона говорила з віряни його голосом, підтримуючи надію і вселяючи віру в духовне та національне відродження України. У жовтні 1994 року приїхав в Україну (до Івано-Франківська), де був призначений ректором Івано-Франківського теологічно-катехитичного духовного інституту.

6 листопада 1995 року священнослужителя призначили генеральним вікарієм Івано-Франківської єпархії, а 12 травня 1996 року відбулася єпископська хіротонія в катедральному соборі Святого Воскресіння Івано-Франківська. 22 грудня 1997 року відбулася його інтронізація.

За час правління Івано-Франківською єпархією владика Софрон Мудрий працював над її розбудовою, довів її до нинішнього високого рівня. Розбудував Івано-Франківський теологічно-катехитичний духовний інститут (тепер – Теологічна академія) і вивів його у число найкращих духовних навчальних закладів, добився повернення будинку під консисторію, розбудував єпископську резиденцію. За час єпископства рукоположив понад 130 священиків. Владика Софрон написав багато праць, випустив українською мовою понад 150 релігійних фонокасет, грамплатівок, дисків, відеофільмів.

«Життя цього чоловіка подібне до наказу Ісуса Христа: «Іди, вернись додому і розкажи те, що Господь тобі зробив». І владика Софрон повернувся до України, щоб розповісти нам про те, що Господь зробив йому», – говорив свого часу глава УГКЦ блаженніший Святослав (Шевчук). Його життєвий шлях, як і шлях його пастирства на дорозі до мудрості й свідчення сили Божої був довгим і провадив його по всіх-усюдах, та владика йшов по ньому завжди чесно, правдиво несучи Слово Боже. Він був простим, доступним, не цураючись ані простолюдина, ані владця, даючи кожному добру пораду й благословляючи кожного на справи праведні. Активно підтримував ідею тісної співпраці «Просвіти» і Церкви, був членом Ради «Просвіти».

Таким він був і залишиться у нашій пам'яті.

Поховали владику у крипті Свято-Воскресінського катедрального собору.

Вічная пам'ять.

Сумуємо і молимось за упокій душі.

Від просвітян краю
голова ОО ВУТ «Просвіта»
ім. Т. Шевченка Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ,
Богдан БОРОВИЧ, Петро АРСЕНИЧ,
Дмитро ЗАХАРУК,
Степан ҐЕНИК, Богдан ВІВЧАР…

АНОНС

ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ І МОВИ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКІ ОБЛАСНЕ І МІСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ ВУТ «ПРОСВІТА» ім. Т. ШЕВЧЕНКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ЖУРНАЛІСТІВ УКРАЇНИ

НА ХВИЛІ «МОЛОДОЇ ПРОСВІТИ»

ЗАПРОШУЄМО
НА СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ,

ПРИСВЯЧЕНИЙ ДНЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

7 листопада початок о 14.00
НД «Просвіта»

ПОДЯКА

РАЗОМ – ЛЕГШЕ

Команда Івано-Франківського півмарафону висловила подяку голові ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Степану Волковецькому «за віру в ідею, підтримку та допомогу в організації першого благодійного Франківського півмарафону», який відбувся нещодавно.

Будувати разом значно легше, ще раз стверджують давню народну істину організатори благодійної акції.

ШАНОВНІ КРАЯНИ!
ДОРОГІ ПРОСВІТЯНИ!
Триває передплата на газету «ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА».
Передплатний індекс – 91083.
ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ (без оплати оформлення):
на місяць – 4,30 грн., на півроку – 25,80 грн., на рік – 51,60 грн.

ПРЯМА МОВА

ЗІ ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

(Поч. на 1 стор.)

лягає на виконавців, організаторів і замовників псевдовиборів.

Одне з питань постало сьогодні – скасування закону про особливості місцевого самоврядування в окремих районах Донеччини та Луганщини. Ми продемонстрували мешканцям Донецької і Луганської областей і зовнішньому світові щире прагнення Києва до політичного вреґулювання. Таку можливість бойовики відкинули.

При цьому децентралізація залишається в нашому арсеналі як ключовий елемент політичного вреґулювання на Донбасі. Ми готові будемо ухвалити новий закон – при поверненні всіх сторін до виконання Мінського протоколу: припинення вогню, створення буферної зони, встановлення контролю за кордоном.

Незважаючи на провокації, дипломатичний шлях вреґулювання для українського керівництва залишається пріоритетом. Але водночас ми продовжимо інтенсивне зміцнення нашої обороноздатності на випадок, якщо події будуть розвиватися всупереч нашим бажанням.

Я вірю в нашу єдність і в нашу перемогу. Бо за нами – правда.

Слава Україні!

ВАРТО СПРОБУВАТИ

СТАРТУВАЛО ПРОБНЕ ЗНО

Пробне зовнішнє незалежне оцінювання у 2015 році відбудеться 21 та 28 березня і дасть вступникам унікальну можливість скласти ЗНО та на практиці ознайомитися з усіма його нововведеннями. Реєстрація на пробне тестування почалася 1 листопада і триватиме до 15 грудня 2014 року. Вартість одного тесту залишилася такою ж, як і торік, – 89 гривень.

Пробне ЗНО в 2015 році пройде в оновленому форматі, врахувавши всі нововведення «бойового» ЗНО. Тож абітурієнти зможуть скласти тести з географії, біології, хімії, англійської, німецької, французької, іспанської мов. А от пробні тестування з української мови і літератури, математики вперше будуть дворівневими. Вступники зможуть обирати рівень складності завдань: базовий чи поглиблений.

– Всі новації, які будуть під час основного тестування, продемонструють дітям на пробному для того, аби вони набули безцінний досвід, – коментує директор Івано-Франківського реґіонального центру оцінювання якості освіти (ІФРЦОЯО) Богдан Томенчук. – У пробному тестуванні також будемо визначати поріг «склав» – «не склав». Якщо дитина пасе задніх на тлі учасників пробного тестування, це означає, що вона буде пасти задніх і на тлі учасників основного тестування. Пробне тестування дає вступникам технологічний та психологічний досвід, тобто ознайомлює з процедурою цього процесу і вчить не боятися невідомого.

О. М.

ЩО НА СЕРЦЕ ЛЯГЛО...

ЗВИТЯЖНА ПІСНЯ

Заздравну співаймо, мій брате,
А ти нам, скрипалю, заграй!
Гукнемо завзято,
Бо се – наше свято.
За рідний карпатський наш край!

Єднаймося, сестри і браття.
А ти, сопілкарю, заграй!
За край наш чудесний
З руїни воскреслий,
Так любий чудовий наш край!

Настане обнови година,
Позбудемся горя і бід,
Воскресне з руїни
Моя Батьківщина
І ясно засяє Бескид.

Веселощів, браття, чудових,
Єднаймося разом в сей час.
Розквітне єдина
Моя Україна!
Герої, – то пам'ять про вас!

Орест ІВАСИК

ГЕРОЯМ СЛАВА!

ТИМ, ЩО НЕ ВПАЛИ В БОРНІ

У селі Сваричів на Рожнятівщині встановили пам'ятний знак борцям за Україну, тим, хто у всі часи боровся і сьогодні відстоює українську соборність – полеглим і живим захисникам України, приурочений до роковин Революції гідності 2013–2014 рр.

...У невеличкому затишному скверику поряд з сільським Народним домом височіє велична кам'яна скеля, на якій золотіє тризуб, а на гранітній плиті – напис-присвята борцям за волю і Незалежність України. Це перше архітектурне увіковічення українських героїв на Рожнятівщині, втілене в об'ємній композиції. Ідея та ініціатива такого патріотичного почину належать передусім односельцям-сваричівцям – голові Рожнятівської райдержадміністрації Василеві Рибчаку та сільському голові Сваричева Михайлові Рибчаку.

...Учасників сільського патріотичного свята вітали сільський голова Сваричева Михайло Рибчак, керівники району – голови Рожнятівської райдержадміністрації Василь Рибчак та райради – Назарій Іванів, поетичні рядки читали місцеві школярі Юрій Семенчук та Діана Возняк, а пісенні твори виконали викладач Рожнятівської школи мистецтв Юстина Русин і представниця Народного дому села Рівня Уляна Кривошапко.

І. Л.

ПРЕСА

ПРЕМІЮ ІМЕНІ ІГОРЯ ЛУБЧЕНКА ПРИСУДЖЕНО ОЛЕКСАНДРУ БРИЖУ

Голова Донецької обласної організації Національної спілки журналістів України, головний редактор газети «Донбасс» Олександр Бриж став цьогорічним лауреатом премії захисту свободи слова імені Ігоря Лубченка. Його кандидатуру одноголосно прийняла конкурсна комісія. Ця премія Національної спілки журналістів присуджується уже втретє і вручається 3 листопада до дня народження Ігоря Лубченка – багаторічного голови НЖСУ, відомого журналіста й редактора.

Цьогоріч кандидатуру Олександра Брижа висунула Черкаська обласна організація НСЖУ. Зазначимо, що Олександр Бриж на початку червня цього року був захоплений у полон бойовиками ДНР разом із колеґою – головним редактором газети «Вечерний Донецк». Попри численні погрози Олександр Михайлович відмовився служити терористам і перетворювати газету «Донбасс» на їхній «бойовий листок».

– Цьогорічний лауреат цілком заслуговує на премію, бо всі знають, з якими труднощами, з яким протистоянням сепаратистів він зіткнувся на Донбасі, і як він мужньо відстоював свою позицію, – коментує перший лауреат премії Володимир Мостовий. – Але не тільки цим він заслуговує на визнання, а й своєю попередньою діяльністю на посаді і редактора, і лідера донецької журналістської організації. Він довів, що свобода слова для нього – не порожній звук.

Водночас, на переконання Володимира Мостового, про справжню свободу слова в Україні говорити ще зарано. Кожен Президент в Україні, за його словами, тільки декларує, що є борцем за свободу слова, але на ділі дає зовсім інші вказівки.

Крім цього, конкурсна комісія вирішила відзначити здобутки в боротьбі за свободу слова і головного редактора слов'янської районної газети «Вести» Олександра Кульбаку, якого висунула Асоціація реґіональної преси Харківської області, та головного редактора запорізької незалежної газети «Субота плюс» Богдана Василенка, якого висунула Запорізька обласна організація НСЖУ.

Олександр Кульбака під тиском терористів змушений був призупинити вихід газети, а після звільнення території від окупантів відновив випуск районки, яка вже з перших номерів зайняла патріотичну позицію. Богдан Василенко вистояв під тиском представників режиму Януковича, виступив одним із організаторів Євромайдану у Запоріжжі, постійно організовував публічні акції, пов'язані з захистом свободи слова в реґіоні.

УВІЧНЕННЯ

СТРІЛЬЦЯ СІЧОВОГО ТУТ СЛІД...

Меморіальну таблицю хорунжому УСС, керівникові духового оркестру і хору українських січових стрільців, адміністраторові фронтового театру Української Галицької Армії, уродженцеві Надвірни Лесеві Гринішаку урочисто відкрили на фронтоні будинку «Просвіти» по вулиці Мазепи, 36. Таблицю освятили священики. Міський голова Надвірни Зіновій Андрійович подякував як ініціаторам увічнення пам'яті про відомого усусуса, так і тим людям, завдяки котрим вдалося здійснити добру справу.

Учасників церемонії привітав меценат і фундатор виготовлення меморіальної таблиці – командир 2-ої сотні Майдану Михайло Ноняк. На завершення урочистостей ліцеїсти Прикарпатського військово-спортивного ліцею-інтернату, котрі взяли участь у дійстві під керівництвом свого директора – полковника Миколи Мартинюка, парадним маршем під звуки барабанного дробу віддали честь героєві визвольної боротьби українського народу 1914–1921 рр.

Додамо, що меморіальну таблицю розробив авторський колектив у складі скульпторів, членів Національної спілки художників – професора, заслуженого діяча мистецтв України Василя Гурмака, Миколи Гурмака, Степана Федорина та архітектора Андрія Лисенка. А також нагадаємо, що за рішенням Надвірнянської міської ради напередодні 100-річного ювілею Леґіону українських січових стрільців хорунжому УСС Лесеві Гринішаку посмертно присвоїли звання почесного громадянина Надвірни.

Тарас АНДРУНЯК

НАРОДНА СПРАВА

БАЛЬЗАМ НА РАНУ

ДОПОМОЖІМО ПОРАНЕНИМ ПРИКАРПАТЦЯМ!

На 23 жовтня в зоні АТО поранено таких уродженців Івано-Франківщини:

Богородчанський район: Микола Лозяк, Дмитро Дубів, Іван Костюк, Дмитро Зваричук, Дмитро Атаманюк, Володимир Карабінович, Дмитро Кімачук.

Верховинський район: Іван Рубаняк, Іван Потяк.

Галицький район: Роман Архитко, Іван Філь, Тарас Кравченко, Роман Козак.

Городенківський район: Віталій Федьків, Іван Максимчук.

Долинський район: Іван Покришка, Петро Січко, Роман Куціль, Андрій Прокіпчин, Василь Перекіцей.

Болехів: Андрій Місяць.

Калуський район: Олег Івахнюк, Михайло Пилип, Віктор Паньків, Юрій Малишев, Ярослав Микитишин, Сергій Лях, Мераб Концелідзе, Назар Олійник, Сергій Тимофієнко, Святослав Кіт, Олег Тромболяк, Володимир Максимів, Тарас Матіїв, Андрій Матвіїв, Сергій Канюка, Тарас Протецький.

Коломийський район: Олег Кендзьор, Петро Яблінчук, Євген Краснокутський, Олександр Слободян, Михайло Романко, Дмитро Махов, Андрій Вонячук, Василь Олексин, Юрій Симотюк, М. Лавринович, М. Литвинюк, Микола Шовковий, Богдан Мотрук, Андрій Назарук, Роман Дундяк, Михайло Курліковський, Микола Саєвич, Василь Ковцуняк, Іван Яремчук, Василь Мотрук, Олександр Слободян, Сергій Бойко.

Косівський район: Юрій Пліхтяк, Назар Том'юк, Олег Гоюк, Олександр Гавриш, Василь Лубів, Василь Федчук.

Надвірнянський район: Любомир Мельничук, Володимир Буденчук, Василь Косюк, Андрій Непиляк, В. Лавришин, Василь Голіней, Андрій Ґрещук, В. Суширибa.

Рогатинський район: Андрій Антонов, Юрій Антоняк, Любомир Сташків.

Рожнятівський район: Микола Гелетій, Богдан Мельник.

Снятинський район: Іван Одинський, Олег Николайчук, Ярослав Равлюк , Василь Гордашко, Ярослав Андрійчук, Петро Шкорупій, Михайло Васильєв, Сергій Хапіцький.

Тисменицький район: Василь Герула, Володимир Хороб.

Тлумацький район: Володимир Гаріжук, Роман Гриньків, Роман Лушпа.

Яремче: М. М. Климпуш.

Івано-Франківськ: Ярослав Добровольський, Роман Сметана, Петро Шкутяк, Володимир Домнич, Ростислав Ткачук, Іван Боднарчук, Василь Томенчук, Олег Сухарєв, Петро Файфрук, Андрій Ступницький, Іван Андрейко, Олександр Порхуновський, Микита Сікач, Олексій Павлів, Олександр Сукач, Анатолій Березюк, Роман Лушпа, Олександр Агафонов.

Інші реґіони: Станіслав Кривоніс, Роман Корховий, Сергій Тодосюк, Андрій Захожий, Іван Кошівка, Іван Чайковський, Я. Я. Родзевич, О. Ю. Зубатюк, І. Г. Сокол, Т. М. Очеретюк.

Нагадаємо, що всі небайдужі люди можуть переказувати кошти на допомогу пораненим під час бойових дій в АТО:

БО «Благодійний фонд «Вітчизна»
Код ЄДРПОУ 39188042
р/р 26002455003179 та 26009455003150
у АТ «ОТП Банк»
МФО 300528
Призначення платежу – благодійний внесок без оподаткування.
Працює «гаряча лінія» «Поранені. SOS», тел.: 098-098-17-17.

НАРОД І АРМІЯ

БОЙОВИЙ ВИШКІЛ НА ПОЛІГОНІ

Минулої суботи Народне ополчення Прикарпаття (НОП) провело вишкіл на навчально-тренувальному полігоні у с-щі Лисець. Це другий етап підготовки добровольців НОПу.

Управління МВС України в Івано-Франківській області надало спеціалістів для підготовки з рукопашного бою та стрільби з бойової зброї – автомата Калашникова. Попередньо особовий склад НОПу пройшов навчання з заходів безпеки, вивчення матеріальної частини зброї та виконання навчальних вправ зі зброєю. Також було проведено навчання з надання першої медичної допомоги у бою та виконання вправ із підповзання до пораненого. Спеціалісти УМВС ознайомили добровольців НОПу з видами кулеметів і гранатометів, із правилами поводження та продемонстрували їх у дії.

Керівник НОПу – полковник Сергій Хамчук висловив подяку представникам УМВС за проведені тренування та завідувачу сектора оборонної роботи облдержадміністрації Валерію Іваненку за надані для навчань кевларові каски.

Народне ополчення Прикарпаття запрошує всіх мешканців області записуватись у добровольці для військових тренувань. Запис проводиться у Народному домі обласної «Просвіти».

Н. К.

«ПРОСВІТА» І ЧАС

«Просвіта» – назва українських громадських товариств для масового поширення освіти і національної свідомості серед народу, що існували на українських землях з кінця 1860 до 1940-их рр., а на еміґрації існують подекуди й донині. Таке визначення дає товариству професор Кубійович в Енциклопедії українознавства.

ВІДРОДЖЕННЯ

З отриманням Україною незалежності в 90-их роках знову стали відроджуватися просвітянські осередки. Діють вони й до сьогодні, щоправда, вже не відчувається в них такого запалу як раніше. У Тисменицькому районі залишилося активними лише кілька товариств, а в самій Тисмениці зовсім тихо стало. Але живуть традиції, які при бажанні можна відновити, щоб не залишалося можливості для підступних ворожих опозиційних промосковських «нашіптувачів» нести розбрат в наш народ.

У Тисмениці вже наприкінці XIX століття взялися пропаґувати просвітянство. У першій половині 1877 року в Станіславі створилася філія «Просвіти», напевно, тоді ж і Тисменицька, засновниками якої були місцевий суддя Тит Заячківський і парох Кокорної церкви отець Мотюк. У 1882 році в Тисмениці відкрилася читальня «Руської бесіди».

Організаційні збори читальні «Просвіта» на передмісті Кокора відбулися 20 березня 1898 року. Її засновниками були Йоан Пирановський, Яків Голуб, Стефан Гриньовський, Йоаким Долгий, Іван Козогон, Михайло Роздольський, Теодор Пирановський, Атанас Островський, Йоаким Волощук, Никита Юревич. До читальні відразу ж записалося 49 осіб. У серпні 1900 року була відкрита ще одна читальня для міщан при головній церкві святого Миколая (перший голова – Павло Волосенко, згодом – Іван Пірановський). Перші збори міської читальні, якій Львівська «Просвіта» передала в дарунок 76 книжок, відбулися 9 березня 1901 року.

У 1901 читальня відкрилася на Заріці, а у травні 1907-го – на Монастирі (голова – Тома Павлишин).

Важливою подією в житті міста стало освячення в 1906 році новозбудованого приміщення Українського народного дому (інж. Павло Волосенко).

Читальні стали створюватись і в навколишніх селах, які входили до Тисменицького судово-податкового округу, а тому 6 травня 1908 року вже була створена Тисменицька філія «Просвіти».

В цьому ж році постало товариство тверезості «Відродження», яке проводило різні пропаґандистські акції щодо шкідливості вживання алкоголю та куріння. Запрошені лікарі проводили бесіди, розповсюджували відповідну літературу. Для того, щоб заробити кошти на придбання книжок, передплату газет і журналів, члени товариства виступали з концертами й виставами. Напередодні Старого Нового року товариство, як правило, влаштовувало в Народному домі забаву «Маланчин вечір». На забавах працював буфет, у якому продавали содову воду, шоколад і тістечка. З травня 1936 року в Народному домі поставили комедію «Чар одностроюю».

За часів польської окупації (20–30-ті роки) відкрилися читальні на Пшениківській (Петро Микитин), Греблі (Ілько Гах), Слободі (Дмитро Гриник). Головами Тисменицької філії «Просвіти» на той час були: адвокат Ярослав Шепайло, Іван Нич, а згодом – адвокат Теодор Белей, лікар Ілько Сендецький.

Крім семи міських читалень, до Тисменицької філії «Просвіти» в 1932 році входило ще 11 читалень з навколишніх сіл, а при них було 10 бібліотек, діяло 9 драматичних і 4 хорових гуртки. Але найбільшої слави здобув мішаний хор «Боян» при міській читальні, яким керував хормейстер і композитор, дяк Пантелеймон Роздольський, а згодом – Олекса Михайлович. Хор налічував 80 осіб, серед яких найбільше виділялися голосами Стефанія Піщак і Михайло Секрета, а також Марійка Федорончук (Козогон), Антон Готуровський.

Сьогоднішня нелегка ситуація в Українській державі примушує знову повернутися до «Просвіти». 22 жовтня в Народному домі Тисмениці відбулася конференція (дуже скромна за кількістю присутніх), яка ухвалила рішення про утворення Тисменицької районної організації «Просвіта». Про завдання товариства в теперішніх умовах розповів голова обласної «Просвіти» Степан Волковецький. Підсумком конференції стало обрання голови Тисменицької районної «Просвіти». Ним став тисменичанин, майданівець Тарас Рудик.

Обрані заступники – Лілія Лишега, Михайло Помф'юк, Василь Гавадзин, а також – Правління. Визначено напрямки діяльності об'єднання. Це – відновлення осередків «Просвіти» в кожному населеному пункті району, навчальних закладах і трудових колективах, створення «Молодої Просвіти» й участь у молодіжних заходах із залученням культосвітніх працівників, організація передплати часопису «Галицька Просвіта».

Вирішено проводити засідання Правління у кожну другу середу місяця у Народному музеї історії міста Тисмениця ім. С. Гаврилюка.

Лілія ЛИШЕГА, *директор Народного музею історії міста Тисмениця ім. С. Гаврилюка*

ПОСТАТІ

ТО МУЖ ДУХОВНИЙ І ДЕРЖАВНИЙ

1 листопада минуло 70 років від дня смерті людини, діяльність якої охоплювала всі без винятку сфери життя Галичини першої половини XX століття (в тому числі економіку, освіту, мистецтво, політику, міжнародні відносини і, звичайно, релігію), – митрополита Андрея ШЕПТИЦЬКОГО. Його постать викликала повагу й подив у всіх, кому доводилось зустрічатися з ним, захоплювала й захоплює мудрістю думок, далекоглядністю, вірністю науці Христа у великому й малому кожного, хто ознайомиться з його пастирськими листами й працями. Як і всі видатні люди, А. Шептицький випередив свій час, а тому не міг бути до кінця зрозумілим. Однак авторитет його і вплив на людей були величезними.

Він є таким і для нинішнього покоління українців. Ми не можемо оповісти всієї історії життя і боротьби за віру й захист українського народу великого пастиря Андрея, лише згадаємо його передсмертне пророцтво. Уночі 31 жовтня перед кончиною митрополит несподівано заговорив досить твердим голосом, не рухаючись і не розплющуючи очей: «Наша Церква буде знищена, розгромлена більшовиками, але ви держіться, не відступайте від віри, від святої Католицької Церкви. Тяжкий досвід, який паде на нашу Церкву, є хвилевий. Виджу відродження нашої Церкви, вона буде гарніша, величніша від давної та буде обнімати цілий наш нарід. Україна двигнеться зі свого упадку та стане державою могутньою, з'єдиненою, величною, яка буде дорівнювати другим високорозвиненим державам. Мир, добробут, щастя, висока культура, взаємна любов і згода будуть панувати в ній. Все те буде, як я кажу. Тільки треба молитися, щоби Господь Бог і Мати Божа опікувалися над нашим бідним замученим народом, який стільки витерпів, і щоби ця опіка тривала вічно. Прощаюся з вами, будьте сильні у вірі, витривалі й ревні в служінню Господу Богу. Більше мого голосу не почуєте, аж на Страшнім суді…»

Подякуймо Богові за те, що в безмежній доброті своїй Він послав нам цього мужа, і помолімося за прославу митрополита Андрея у вічності.

ПАМ'ЯТЬ: ПРАВДА ПРО КРИВДУ

(Поч. в № 43, 44)

ГАЛИЧАНИ – ЗАСЛАНЦІ В СИБІРУ

Костянтина Малицька оповідає про той Святвечір на чужині:

«Щойно на чужині вчимося цінити своє рідне й символіку традиційних звичаїв. Ніколи так добре не розуміла я Шевченка, як коли читала його на Сибірі – ніколи так глибоко не вражала мене мелодія церковних дзвонів, як коли почула їх вряди-годи серед глуші приангарської волости. А те перше Різдво на сотки миль від своїх рідних – серед чужих, хоч і добрих та щирим серцем людей!

Святкувала я його в році 1916 з одиноким товаришем заслання, покійним вже сьогодні Юліаном Балицьким (помер у місті Красноярськ того ж 1916 року – В. М.). Нас двоє попало якось разом у село Пинчугу, а всіх інших розкидано по цілій Ангарі на просторі до 200 верств. До найближчого товариша **Неділки** було 36 км, до найдальшого **Стецева** – 100 км…»

Костянтина Малицька оповідає про той передріздвяний стан своєї душі, наповнений мріями-сподіваннями і радістю поринути у той вечір у рідну святкову традиційно-звичаєву обрядність. «…До свят приготувалась я заздалегідь. Вже тоді мала добре загосподаровану хату з цілою обстановою: велику ясну світлицю і другу пекарню. Кімнату виліпила по чолдонському звичаю – тапетами – червоні маки на білім полі – долівку вистелила сибірськими половиками, замазавши вперід усі щілини замазкою по рецепті «Polsko-go Kucharz-a», ліжко застелила білим футром з ушканів, себто сибірських зайців (вони тут узимі зовсім білі), а на деревляну софу з поруччам поклала м'які червоні подушки, випхані пахучим сіном. А коли ще додати, що на столі була вишивана скатерть, на малім круглім столику лямпа, правдива лямпа з зеленим абажуром, а на стінах – буявуни, кошички з кори, заповнені пучками сушених трав і зеленої піхти-ялини, а на столі – портрет Шевченка і листівки з фотографіями наших письменників, які прислала мені пані Грінченкова, то зрозумієте, яка захисна була моя домівка і як добре почувалась я у ній. Правда, над тонкою стелею мені над головою воркотіли невпинно голуби, які на стриху виводилися без числа і ліку й тупотіли день і ніч ніжками, мов ніколи не знали спокою, але до цього я згодом звикла, як звикла до чорних «богів» чолдонських, що висіли в кутку межи вікнами, і яких не годилося здіймати. Зрештою, мала я свою ясну Мадонну зі Львова. Там, за стінами хати, міг шаліти буран, міг тиснути мороз і в 50°С – там, за стінами, була чужина, чужі люди, Сибір – але тут жила я своїм життям…»

…Українці завжди і скрізь залишаються українцями. Попри все – попри різні потрясіння, попри драматичні життєві колізії, биті хугою, війнами і голодоморами – українці не піддавалися зреченню своїх національних традицій і звичаїв, зберігали (і серед тих крижаних сибірських снігів) правила рідної етнічної самобутності, національної етики й честі. Завжди й усюди українці вибудовували свою – національну динаміку життя, виділяючись серед інших гранями неповторності й гамою суто українських світопочувань.

Якраз про ці прояви національної самосвідомості українців і у Сибірах розповідає Костянтина Малицька у своїх споминах:

«…Гірше стояла справа з кухнею, себто з варенням. Зі соромом признатися мушу, що варити я не вміла, бо ніколи цим сама не займалася, і все складалося в життю так, що другі за мене робили. Аж тепер відчула, як воно погано. І не я одна це відчула. Навіть товариш Юліан жалувався, чому мама виганяла його завжди з кухні, мовляла: «Хлопцям не до горшків» – а то тепер і він мучився, готовлячи собі їжу. Бо ми всі, «австрійці й германці», самі собі варили, хоч могли діставати харчі у місцевих «чолдонів», та вони варили не по-нашому, не зовсім чисто і гігієнічно.

Літом, коли щойно приїхали ми до Пинчуги, справа була легша. Можна було жити хлібом, молоком, яйцями, медом, вуженину, яку діставали в різних видах у місцевій великій торгівлі… Там було у той час усе, чого душа забажала, і при тім дуже дешево. Але коли постуденіло і вже на Воздвиження замерзла Ангара і впав перший сніг, треба було думати про солоднішу їжу. Я спровадила собі дві кухарські книжки: польську з Києва і російську з Москви, по них обох комбінувала свою кухню. До Різдва набрала настільки досвіду і вправи, що **могла зважитися злагодити у себе на Святвечір правдиву нашу вечерю.**

Сибірські чолдони ніяких свят (у нашому розумінні) не обходять, хоч святих у них багато. В Пинчузі є церква, та батюшка лиш десь-колись приїздив, щоб охрестити народжених, повінчати невінчаних і покропити могилки вже похованих. Так, отже, **тільки я одна і товариш Юліан на ціле село святкували Різдво Христове.** Інші полонені: німці, один польський граф і одна мадярка Роза Францовна, відсвяткували Різдво по новому стилю. Мадярка мала ялинку й прибрала її свічечками у числі своїх літ – і з того часу я втратила до неї всяке довір'я. Подумайте тільки! Жінка, що висвітлює привселюдно свої літа, як Шіхт своє мило з оленем на Марійській площі!

Хоч з товаришами заслання інших народностей удержували ми завжди дружні зносини і сходилися разом при кожній нагоді, та цим разом порішила я, що такий вечір як Святвечір, перший на чужині, можна провести тільки з близькою людиною, своєю людиною, якщо вона є. А з товаришем Балицьким лучило мене чимало споминів з рідного краю, де перед війною працювали ми разом у наших шкільних і просвітніх установах. А його сестра Мелася була ще так недавно моєю ученицею. Так, отже, стало на тім, що будемо вечеряти удвох – а других запросимо на завтра».

Володимир МОРОЗЮК,
член НСПУ

(Далі буде)

ПОДІЯ

ТАРАС ШЕВЧЕНКО В ХМЕЛІВЦІ

На свято Покрови у селі Хмелівка, що на Богородчанщині, було по-справжньому святково й урочисто. До вже відомих свят Покрови, козацької слави, річниці УПА долучилося і відзначення 385-річчя першої писемної згадки про Хмелівку (до цієї дати вийшла третя книга трилогії про Хмелівку «Мед із духовних сот»). Та найкращим акордом своєрідного празника було відкриття пам'ятника Тарасові Шевченку до 200-річчя народження. Це великий бюст роботи лауреата Шевченківської премії Василя Вільшука.

Ініціював ідею і проект пам'ятника директор місцевої школи, член Національної спілки письменників України та Національної спілки краєзнавців України, в. о. голови Богородчанської «Просвіти» Василь Бабій. Кошти на пам'ятник збирали всім селом від учителів та учнів школи, церкви, жителів села та більш вагомих спонсорів – таких як кандидат у народні депутати по 87-му округу Ярослав Паранюк, житель Нью-Йорка Євген Паранюк, директор молокозаводу Михайло Дем'янів, співак (теж уродженець Хмелівки) Володимир Куртяк, підприємець Володимир Дем'янів, депутат Верховної Ради Анатолій Дирів.

Значну роботу з відкриття пам'ятника провела сільський голова Наталя Кубірка. Їй допомагав старший брат церкви Введення у храм Пресвятої Богородиці Дмитро Паранюк разом із громадою села.

Пам'ятник освятив парох Хмелівки отець Сергій Дирів.

З вітальним словом виступали голова ОО НСПУ Євген Баран, представники районної ради.

Це сьомий пам'ятник Т. Шевченкові у Богородчанському районі. Свято відкриття продовжилося великим концертом у місцевому клубі.

Василь БАБІЙ

ЛАУРЕАТИ

РІВНЯЙСЬ НА ДОРОШЕНКА

Традиційно лауреатів Всеукраїнської літературної премії імені Ярослава Дорошенка, встановленої в 2011-му Івано-Франківською міською радою, визначають у жовтні, коли прийшов на світ цей знаний український поет, багатолітній чільник письменницької організації Прикарпаття, котрий, зокрема, виявив неабияку майстерність як сонетяр. Нинішнього року комісія з присудження премії назвала черговим її лауреатом у номінації за збірку сонетів закарпатця Василя Кузана за книжку «Все по 14 копійок, або Сонетний двір». У номінації за цикл сонетів премію відзначено Дмитра Шупту з Одеси та калушанина Івана Павліху, з поезією якого, до речі, не раз мали нагоду ознайомитись читачі нашої газети.

І. Г.

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

9 листопада – 55 років від дня народження **Володимира ВІЙТИШИНА,** митрополита Івано-Франківської єпархії УГКЦ.

Хай на білім ангела крилі лине до Вас ласка Божа. Бажаємо не знати втоми на службі в Сина і Отця, наснаги й сили від Господа Бога.

Дякуємо Вам за щирі молитви, за добрі слова, що йдуть від серця. В день ювілею просвітяни щиро і сповна віддають Вам шану і любов.

Многая і благая літ!

З роси і води!

Голова ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ

* * *

8 листопада – 80 років від дня народження **Богдана РАДИША,** поета, автора багатьох поетичних збірок, багатолітнього голови Косівського РО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка.

У цей день, коли Ви, шановний ювіляре, перегортаєте сторінку свого життєвого літопису, дозвольте засвідчити повагу всієї просвітянської родини й від щирого серця привітати Вас з великим особистим святом.

Шлемо найкращі побажання міцного здоров'я, родинного тепла і щастя, довічної людської вдячності за Вашу невтомну працю.

Від просвітян краю голова ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ

ВШАНУВАННЯ

ПОЕТ У ПАМ'ЯТІ ЖИВЕ

18 жовтня на вулиці Сніжній в Івано-Франківську урочисто відкрито анотаційно-інформаційну (я б це назвав пам'ятну дошку нового зразка) дошку. На ній – портрет поета Ярослава Дорошенка та біографічна довідка про нього.

Дошка встановлена біля обійстя хати, в якій проживав Я. Дорошенко. Її треба розглядати в контексті увіковічення достойних людей у програмі «Івано-Франківськ – місто героїв».

Дошку відкрили: дружина Я. Дорошенка – поетеса Ганна Дорошенко, заступник мера міста Михайло Верес та голова ОО НСПУ Євген Баран. До речі, Я. Дорошенко доволі довго очолював нашу обласну організацію НСПУ.

Кожен із названих виступив, поділився спогадами про цю світлу людину. Народний артист України Михайло Кривень виконав пісню про Івано-Франківськ (слова – Я. Дорошенка, музика – Б. Шиптура). Після нього слово взяв і сам автор музики, композитор Б. Шиптур.

Серед промовців був і народний депутат України Р. Марцінків, один із авторів проекту «Івано-Франківськ – місто героїв».

Гімн України й пісню виконав хор працівників освіти Івано-Франківського Будинку вчителя.

Нагадаємо, що три роки тому міська рада Івано-Франківська заснувала літературну премію ім. Я. Дорошенка в жанрі сонета.

Життя поета триває у пам'яті читачів, в премії його імені, в анотаційній дошці, а головне – у його книжках, його піснях.

Василь БАБІЙ, *член НСПУ, просвітянин*

АНОНС

ТИ МАЄШ ПРАВО ЗНАТИ ПРАВО

МАНДРІВНИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО КІНО ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ

Цьогорічний XI Мандрівний фестиваль документального кіно про права людини «Docudays UA» пройде в Івано-Франківську. Організатором його традиційно є Івано-Франківська обласна організація «Молода Просвіта». Протягом листопада він запропонує глядачам близько двох десятків актуальних фільмів виробництва України, Франції, Швейцарії, Чехії, Великобританії та інших країн. Крім того, мешканці й гості міста матимуть змогу взяти участь у ряді правоосвітніх заходів.

Покази розпочнуться у місцях несвободи – Івано-Франківському слідчому ізоляторі та Галицькій виправній колонії № 128. Засуджені переглянуть фільм «Ув'язнені», який розповідає про будні жінок в Ізраїльській тюрмі, їхні стосунки між собою і персоналом.

11, 12, 13 листопада з 18.00 до 20.00 демонструватимуться документальні стрічки у Книгарні «Є» (вул. Незалежності, 31, 5-ий поверх). Після перегляду кожної картини відбуватиметься обговорення із залученням експертів.

Серед фільмів будуть такі, як скандальний «Путінські ігри», призери численних конкурсів «Євромайдан. Чорновий монтаж», «Хворісукалюди» та інші.

Студенти-медики переглянуть кіно «Амосов – сторіччя», яке розповідає про життя видатного лікаря.

Старшокласники зможуть ознайомитися з основами прав людини за допомогою методу «стоп-кадр» із використанням документального кіно на різноманітні соціальні теми. Інші охочі дізнатися більше про права людини зможуть відвідати відкриту лекцію, що відбудеться 20 листопада у НД «Просвіта».

Захід «Жива бібліотека» матиме за мету подолати стереотипи мешканців і розвинути толерантне ставлення один до одного. «Книгами» будуть люди. «Читачі» зможуть дізнатися більше, «погортавши» одну чи декілька запропонованих «книжок» – лікар Хоспісу, волонтер, жінка-байкер, вихованець інтернату, колишній в'язень та інші.

Мандрівний фестиваль завершиться круглим столом «Права людини під час військових дій», де буде обговорено, чи потрібно зважати на права людини під час та в зоні військових дій. До участі запрошуватимуться правозахисники, громадські діячі, ЗМІ, представники влади, військових структур, учасники АТО.

Вхід на усі заходи Мандрівного фестивалю – безкоштовний.

Подія відбувається у співпраці з управлінням молоді і спорту облдержадміністрації та управлінням сім'ї, молодіжної та гендерної політики міськвиконкому.

Детальна інформація за номером: **(050) 67 87 602** або електронною поштою: **molodaprosvita.if@gmail.com.**

Деталі – **docudays.org.ua** та **http://traveling.docudays.org.ua/**

ЖИТТЯ ОСЕРЕДКІВ

ЗІ СЛОВОМ ПРАВДИ

В рамках співпраці навчальних закладів Тлумацького району з обласним об'єднанням ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка в районі організовано читання лекцій відомими просвітянами краю.

Гостем просвітян Грушківського НВК (ЗОШ I–III ст. – ДНЗ) 9 жовтня був заслужений працівник культури України, доцент Прикарпатського національного університету, заступник голови обласної «Просвіти» Петро Арсенич з лекцією «Діяльність ОУН–УПА на Прикарпатті (1930–1950)».

Н. К.

Усміхніться

Вовочка підходить до вчительки й говорить:

– Маріє Іванівно, чому ви поставили мені двійку? Я ж правильно відповів на всі запитання! Ось, дивіться...

Питання (П): В якій битві вбили одного Челубей і Пересвіт?

Відповідь (В): У своїй останній.

П: Де був підписаний пакт Молотова–Ріббентроппа?

В: Внизу сторінки.

П: Що буде, якщо в озеро кинути камінь?

В: Він намокне.

П: Як можна прожити 8 днів без сну?

В: Не бачу проблем. Потрібно спати ночами.

П: Якщо у тебе в одній руці 3 яблука і 4 апельсина, а в іншій – 4 яблука і 3 апельсина, що ти маєш?

В: Дуже великі руки.

П: Вісім осіб спорудили стіну за 10 годин. Скільки часу піде у чотирьох осіб, щоб її спорудити?

В: Ні секунди: вона вже споруджена.

П: Як кинути яйце на бетонну підлогу, щоб не розбити?

В: Як не старайся, бетонну підлогу яйцем не розіб'єш.

***

Гуцул на могилі сина:

– Чи я тебе не народив, чи я тебе не годував, чи я тебе до університету не відпустив, чи я тобі гроші не відсилав?! А ти приїхав і що мені сказав? – «Здравствуйте, папа»...

НАШІ ТАЛАНТИ

БЕЗ МУЗИКИ НЕМА ЖИТТЯ

Так вважає Валентина Яремчук – студентка першого курсу Івано-Франківської філії Одеської юридичної академії, де здобуває знання з правознавства і юриспруденції, бо хоче бути правозахисником і посланцем України, несучи красу української пісні, й миротворцем. Розуміє, що музика, якою займається з дитинства і без якої не уявляє свого життя, стане їй у пригоді, тому і не покидає співати, а ще завзятіше розвиває свій талант. І має чималі здобутки.

Завдяки підтримці батьків – тата Михайла і мами Олени, які маленькою віддали її до ДМШ № 3, де вона здобувала музичну освіту і навики гри на бандурі та фортепіано, виступала в концертах, на конкурсах і фестивалях і як солістка, і з ансамблем. Часто батьки супроводжували на виїзні конкурси, фестивалі, підтримували участь у конкурсах. А вона завдяки таланту й наполегливості здобувала перемоги на міських, обласних, Всеукраїнських пісенних конкурсах і фестивалях: «Бурштинові нотки», «Захід XXI століття», «Карпатські соловейки», «Вечори над Латорицею», «Зорепад талантів» – всіх і не перелічити.

А нещодавно в Києві на телевізійному конкурсі «Зірка-фест-2014» вперше за історію фестивалю одержала в двох номінаціях гран-прі. Талант Валентини визнало журі й нагородило її спеціальним призом – «За відродження української пісні та музики».

Треба зазначити, що заняття в школі вокалу Ірини Шабан-Дем'яник значно підняли виконавську майстерність Валентини, про що свідчать перемоги і визнання. А виступ юної співачки у Міжнародному проекті «Творимо новий світ», куратором якого є Кшиштоф Павлак з польського міста Ополє, міста, де вже півстоліття проводиться Міжнародний фестиваль польської пісні, зачарував польську громаду.

Батьки щасливі, що донечка поєднує навчання в юридичній академії зі своїм музичним захопленням і сприяють та підтримують її в шліфуванні таланту. А ми раді, що на пісенному олімпі засвітилась юна зірка, яка зачаровує своїми піснями, творчим поривом і красою! Успіхів!

Любов ХУДИК

На світлині: Лауреат численних пісенних конкурсів, студентка філії Одеської юридичної академії Валентина Яремчук

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ...

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА

ЛИСТОПАД

(Поч. у № 44)

19 ЛИСТОПАДА

150 років від дня народження **Михайла Зобківа** (1864–1928), судді, педагога, діяча НТШ (з 1899 р.), вченого і публіциста, автора статтей з етнографії, уродженця с. Липиця Горішня тепер Рогатинського району.

100 років від дня народження **Степана Фрасуляка** (1914–1951), педагога, борця за волю України, автора книги «Українська партизанка», якого знали як майора Хмеля – шефа штабу військової округи 4 «Говерла».

70 років від дня народження **Василя Щеглюка,** письменника і громадського діяча, автора книжок «Ясногора», «Драконові зуби», «Благословенна пора», «Трунок вічності», «Протяги століть», «Як роса на сонці», уродженця с. Тяпче Долинського району.

22 ЛИСТОПАДА

День пам'яті жертв голодоморів.

90 років від дня народження **Ярослава Гавучака** (1924–1996), педагога, поета і прозаїка, знавця Гуцульщини, уродженця с. Шибене Верховинського району.

90 років від дня народження **Святомира Фостуна** (1924–2004), письменника і громадсько-культурного діяча, уродженця с. Милування Тисменицького району, який від 1944 р. проживав в еміґрації, у Лондоні, де був редактором газети «Українська думка». Похований у рідному селі.

23 ЛИСТОПАДА

65 років від дня народження **Петра Сіреджука,** науковця, дослідника історії Гуцульщини, автора близько 90 наукових праць, лауреата премії імені І. Крип'якевича, уродженця с. Космач Косівського району.

24 ЛИСТОПАДА

70 років від дня народження **Ольги Борищак** (1944–1997), кандидата хімічних наук, авторки біля 130 наукових праць, уродженки с. Горохолина Богородчанського району.

55 років від дня народження **Марії Гринюк,** мистецтвознавця, майстра художньої кераміки, члена НСХУ, уродженки с. Старий Косів Косівського району.

25 ЛИСТОПАДА

Священномученика Йосафата, архієпископа Полоцького.

80 років смерті **Михайла Грушевського** (1866–1934), видатного українського історика, громадсько-політичного діяча, одного з лідерів національного відродження України.

26 ЛИСТОПАДА

95 років від дня народження **Григорія Гришка** (1919–2005), поета, педагога, просвітянина, громадського діяча, лауреата Снятинської районної літературно-мистецької премії імені Марка Черемшини.

28 ЛИСТОПАДА

80 років від дня народження **Дмитра Жураківського,** майстра народної творчості, лауреата літературно-мистецької премії ім. Марка Черемшини (за вагомий внесок у відродження покутського ткацтва), уродженця с. Альбінівка (тепер – с. Шевченкове) Снятинського району.

Підготував ***Петро АРСЕНИЧ***

ВАРТО ЗНАТИ

ЗВІДКИ АВТО

Таблиця автомобільних номерів України згідно стандартів 2004 і 2006 років

Код області (реґіону)	Область (реґіон)
AK	АР Крим
AB	Вінницька
AC	Волинська
AE	Дніпропетровська
AH	Донецька
AM	Житомирська
AO	Закарпатська
AP	Запорізька
AT	Івано-Франківська
AI	Київська
AA	м. Київ
BA	Кіровоградська
BB	Луганська
BC	Львівська
BE	Миколаївська
BH	Одеська
BI	Полтавська
BK	Рівненська
BM	Сумська
BO	Тернопільська
AX	Харківська
BT	Херсонська
BX	Хмельницька
CA	Черкаська
CB	Чернігівська
CE	Чернівецька
CH	м. Севастополь
II	Загальнодержавна